

[Camre.]

eller delvis må afholde sig fra udførelsen af bestemte arbejder, hvis det er nødvendigt for at forhindre, at erhvervssygdommen forværres eller blusser op igen. Det lyder jo vældig menneskevenligt. Meningen med det forstår man måske bedre, når man læser det næste stykke. Der ser man nemlig, at hvis arbejderen undlader at følge et sådant påbud, kan det gå ud over den erstatning, han får.

Jeg synes, det er meget uheldigt, at denne paragraf overhovedet ikke fungerer efter det, som burde være hensigten med den. Det er nemlig en kendsgerning, at forudsætningen for, at man kan blive rask og leve et normalt liv efter at have pådraget sig en af en række alvorlige erhvervssygdomme, er, at man kommer bort fra det miljø, bort fra det klima, som har skabt erhvervssygdommen. Det er vist ikke helt det, der siges af visse af de såkaldte eksperter herhjemme, men det er i hvert fald det, som svensk LOs læge, dr. Bolinder, igen og igen har bevist.

Vi har fra Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbunds side set en undersøgelse, der viser, at ved en undersøgelse af 90 arbejdere på 3 fabrikker, hvor 27 døde i løbet af årene fra oktober 1969 til januar 1973, og hvor en del af dem blev pensioneret inden dødens indtræden, gik der i gennemsnit 13 måneder mellem førtidspensioneringen og dødsfaldet, i gennemsnit 13 måneder for 7 mennesker. Det viser ganske klart, at de har været ude i en alt for stor risiko ved at blive sendt tilbage til et farligt arbejde. Jeg vil gerne høre, hvad ministeren vil gøre for at forhindre dette.

Socialministeren (Eva Gredal): Hr. Camre har spurgt mig, om jeg vil sikre, at arbejdere, der har pådraget sig en erhvervssygdom, ikke henvises til et arbejde, der kan bevirke en forværrelse eller en genoplussen af sygdommen. Hr. Camre henstiller, at anmeldelsespligten for såvel praktiserende læger som sygehuslæger indskræpes, og at der kun anvises arbejde, der ikke forværrer sygdommen. Hvis dette ikke kan lade sig gøre, mener hr. Camre, at den pågældende bør pensioneres.

Hvad angår indskræpelse af anmeldelsespligten, er forholdet det, at de nærmere regler efter arbejderbeskyttelseslovens § 58

fastsættes af arbejdsministeren. Det tilkommer derfor ikke mig at indskræpe disse regler. Jeg vil dog gerne som foreslået af hr. Camre bede arbejdsministeren se nærmere på spørgsmålet.

Hvad angår forslaget om anvisning af andet arbejde eller pensionering, kan jeg sige, at ulykkesforsikringslovens § 50, stk. 3, kun giver hjemmel til at give et pålæg, men ikke mulighed for at forbyde en sygdomsramt at genoptage sit arbejde. Hvis et pålæg ikke efterkommes, vil det have den virkning, at den sygdomsramte kan tabe sin ret til yderligere erstatning efter ulykkesforsikringsloven i tilfælde af forværring. Efter praksis giver direktoratet for ulykkesforsikring pålæg om at ophøre med det hidtidige arbejde, hvor erhvervssygdommen må forventes at kunne helbredes eller risikoen formindskes ved, at den pågældende fjernes fra det sygdomsfremkaldende arbejde. Det gælder navnlig i tilfælde af hudsygdomme og allergiske sygdomme. Ved silicose, som spørgsmålet særlig tager sigte på, er forholdet mere kompliceret. Det hænger sammen med, at silicose som regel først giver sig til kende i en ret fremskreden alder, efter at man i lang tid har været udsat for støv, og at ophør med arbejdet ikke uden videre hindrer sygdommens fremadskriden.

Spørgsmålet om klare regler for anvendelse af pålæg i silicosetilfælde blev i efter sommeren 1972 rejst over for socialministeriet og direktoratet for ulykkesforsikringen fra fagbevægelsens side. På baggrund af de forhandlinger, som derefter fandt sted, har direktoratet nu indført den ordning, at man i alle tilfælde, hvor der efter oplysningerne i sagen er mulighed for, at den silicoseramte stadig kan være udsat for støv under arbejdet, vil lade foretage en undersøgelse af arbejdspladsen. Det vil ske i samarbejde med arbejdstilsynet, der har givet tilsagn om at medvirke i det omfang, det er muligt. Såfremt det viser sig, at den syge stadig er udsat for støvpåvirkning i et uacceptabelt omfang, vil direktoratet give ham pålæg om at ophøre med sit arbejde og undlade at tage arbejde i et støvfylt miljø. Direktoratet vil dog i almindelighed ikke give pålæg til en ældre person, der kun har relativt kort tid tilbage i arbejdslivet, og som har en sygdom i et tidligt stadium. Det hænger sammen med, at det kan være vanskeligt at få